

Samenvatting preek 'Saamhorigheid' - 24 oktober 2021 (Hervormd Rijswijk)

Schriftlezing: Psalm 133 en Hebrëen 10 vers 19 t/m 25

Ter voorbereiding

Afgelopen woensdag is met een aantal gemeenteleden stilgestaan bij het thema. Over de vraag 'Wat versta je onder saamhorigheid?' kwamen o.a. de volgende antwoorden: 'Kinderen van God', 'Luisteren en omzien naar elkaar', 'Mensen die je mist erbij betrekken', 'Saamhorigheid is samen horen, omdat je overeenkomsten hebt en aanvullend op elkaar bent.' De stelling 'Ik voel mij gehoord en gezien in de gemeente' scoorde gemiddeld een 6,8. 'Er wordt meer over mensen gepraat dan met hen' kreeg gemiddeld een 6,9 en 'Ik weet best wel wat mensen in de gemeente bezighoudt' een 4,8. In het daarop volgende gesprek kwam ter sprake dat saamhorigheid zich vaak beperkt tot het moment en dat na de dienst 'ieder weer terug gaat naar zichzelf.'

Psalm 133

Het vertrekpunt van dit lied is het sociale leven. Het beeld van de broers die bijeen wonen staat symbool voor de pelgrims die met elkaar in Jeruzalem hopen te verblijven. Ze hebben een gezamenlijk verlangen, staan niet tegen elkaar op, maar staan voor elkaar in. Zoekend naar een goede verstandhouding met God is er een goede verstandhouding tot elkaar. Het goede sociale leven is gevolg van Gods zegen.

Hebrëen 10 vers 19 t/m 25

De opmerking 'Laten we onderlinge bijeenkomst niet nalaten' is onderdeel van de reeks 'laten wij' (naderen tot Hem, belijdenis vasthouden, elkaar aansporen tot liefde en goede werken). In het Grieks staat er 'bijeekommen', wat waarschijnlijk erop duidt dat de gemeente in delen op meerdere plaatsen samenkam. Zo'n samenkomst was niet alleen een viering, maar er werd met elkaar gegeten en men onderhield de contacten. Sommigen zouden naar meerdere bijeenkomsten zouden zijn gegaan om het beste graantje mee te pikken, anderen kwamen helemaal niet. Tegen deze achtergrond klinken die woorden die verankerd zijn in het voorgaande en gericht zijn op 'temeer als u de grote dag ziet naderen.' Het beeld wat hier wordt opgeroepen is dat mensen zich voorbereiden op de komst van de grote Koning. Daartoe hebben mensen elkaar aan te sporen en te bemoedigen.

Drie ingrediënten

De vertaalslag makend kunnen we vanuit Psalm 133 zeggen dat er een link is tussen het sociale leven en het leven met God en dat mensen overal vandaan, maar met een gezamenlijk verlangen op weg zijn. Vanuit Hebrëen 10 kunnen we zeggen dat het 'genaderd zijn tot Christus' het vertrekpunt is, waarbij mensen uit hun geloof willen leven. Waar het naartoe gaat is de komst van de grote Koning. Daarbinnen ontstaat er saamhorigheid in kleinere groepen die naast elkaar bestaan, maar ook onderdeel zijn een groter geheel. Dit alles levert tenminste drie ingrediënten op. Saamhorigheid ontstaat wanneer...:

- ...er een gezamenlijk vertrekpunt en een gezamenlijk verlangen is
- ...het raakt aan zowel het geloofsleven als het dagelijks leven
- ...je binnen het grotere geheel onderdeel bent van een kleiner verband

Kanttekening en richting

De kanttekening is dat we moeten waken voor schijn-saamhorigheid, waarbij we kunnen denken aan het filmpje dat eerder in de dienst is getoond: vogels kregen wat met elkaar toen ze probeerden een vreemde vogel weg te werken. De richting is ontleend aan het beeld van een groep spreeuwen. Ze vliegen in grote getale en zijn heel wendbaar, zonder dat ze met elkaar botsen. Dit komt, omdat:

- de vogels afwisselend op kop vliegen en er vertrouwen is in degene die op dat moment voorop gaat.
- er een centrum is waar ze omheen cirkelen: hun slaapplek. Ze vliegen dus niet zomaar ergens heen.
- iedere spreeuw zeven anderen in de gaten houdt, waarbij de vogels dicht genoeg bij elkaar vliegen om te volgen, maar ook met voldoende afstand, zodat er niet gebotst wordt.

Laten we met die richting voor ogen zoeken naar hoe we als gemeente kunnen groeien in saamhorigheid.